

Gustafsson T, G. W.

Murhan-yritys

Talvilinnassa

S. M. Keisari Aleksanderi II:sen

kallista henkeä ja koko keisarillista
perhettä kohtaan,
Helmikuun 17 p. 1880.

- I. Mu-lause.
- II. Murhan-yritys.
- III. Kiitos- ja Rufous-wirsi.

Kirjoittanut

Rauhan parasta harrastawa henkilö.

Hinta: 15 penniä.

Tampereen
kaupunginkirjasto
3563 ALW
Tampereella,

Emil Hagelberg'in ja tamp. kirjainosija, 1880.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

100:-

Ulkulause.

Rakkaat Suomalaiset! taas on saapunut surusanomiam Suomen maahan. Surusanomiam, joita jokainen rehellinen ja wilpitön kansalainen ei soisi kuulwansa. Hänen Majesteetiänsä Keisaria ja meidän Suuriruhtinastamme on useat kerrat koetettu murhata joko ampumalla tahi ilmaan räjäyttämällä. Tällainen hirweä murhanyritys on taas tapahtunut Pietarissa Helmikuun 17 p:nä Hänen Majesteetin sä kallista henkeä ja koko keisarillista perhettä kohtaan. Suruttawa on, että löytyy henkilöitä, jotka ovat heittäytyneet pahemmaksi kun raatelewaiset metsän pedot. Niihilistein hirmuwehkeet ovat jo saaneet kansat kauhistumaan ja ajattelemaan mitä tulewaisuus tuopi muassa.

Rakkaat suomalaiset! kääntykäämme kaikkivaltijaan Jumalan puoleen wilpittömällä rukouksella, sillä Hän on se, joka woi poistaa pimeyden wallan ja hajoittaa Hirmu-nihilistein joukon. Rukoilla me mahdamme kaikkivaltiaasta suojaamaan edeskinpäin Armasta Ruhtinastamme, ja se tehkäämme wahwalla uskolla ja wilpittömällä sydamellä; siihen Herran hengellensä armoa ja apua antakoon!

G. W. G—n.

Murhan yrittys.*)

(Nuotti: „Voi kuinka kauvan kestänee“ j. n. e.)

Jo murhe mielen murtelee,
Sydämen suru fortelee,
Suloisen Suomen saloilla,
Kannoisen kansan majoissa.

On kauheata kummella,
Ja surkeata sanella,
Kun wilppi kansoist' wallitsee,
Pimeys monen hallitsee.

Sen taaskin todekk' todistaa,
Kavalain hanke kauhea,
Pääkaupungista Pietarist'
Keisarin talvipalattist'.

Sähköllä sana saatettiin,
Mi murheell' vastaan otettiin,
On Keisarimme armias,
Taas ollut vaaras kauheas.

*) Tämä laulu on kirjoitettu warinkin niitä warten, kun eivät ole olleet tilaisuudessa lukea sanomalehdissä tapauksesta.

Ol' talvisinnaan otettu,
 Korjaus töitä annettu,
 Yhdellä hengellä haltuhuun,
 Näin pääsi hanke alkuhuun.

Nikkari⁷ itsens⁷ nimitti,
 Ja apulaiset toimitti,
 Voit' oli kolme luovuttans⁷
 Hän itse neljäs toimisjans⁷.

Palatsin ala osassa,
 Pää-wartijaston kohdassa,
 Ol' ostawaksⁱ olento,
 Annettu näille asunto.

Nyt kuules kurjan wehkeitä,
 Mi oli hurjan mielessä
 Kun toivoi saada surmatuks⁷,
 Keisarin raffaan murhatuks⁷.

Ol' huoneheensa toiminut,
 Ja miinauks^{en} laittanut,
 Sen toivoi ylös menewän,
 Murhaks⁷ ja tuh^{ot} tekewän.*)

*) Kuten tiedetään, on keisarillinen ruokajali pääwahdin kohdalla, ja kun räjähdys tapahtui k:lo 6:den jälestä, keisarillisen perheen tapa on syöä päivällistä 6:den aikana, niin arwaatte letä räjähdys tarfoitti.

Räjähdyks suuri särkenyt,
 Huoneita paljon tärvellyt,
 Pää=wartijaston osassa
 Ol' onnettomuus kauheaa.

Pilarit lumoon sortuivat,
 Ja kaasut kaikki sammuiivat,
 Sotilait' monta murhaisi,
 Haavoihin paljon saatteli.*)

Näin surma suuri sortanut,
 Tuhoja paljon tuottanut,
 Keisarin rakkaan linnassa,
 Mi kauheaa on kunnella.

Waan keisarimme armian,
 Ja Ruhtinaamme rakkaan.
 Korkeinman käsi warjellut,
 Waaroista suurist' suojellut.

Woi! Että vielä vallitsee,
 Pimeys, raakius hallitsee,
 Kristi=kausan keskellä,
 Du hirmu=nihilistejä.

*) 10 sanottiin kohta kuolleen, 15 haavoittui pahasti ja muutamia näistä kuului jo kuolleen, 28 on saanut helpompia wammoja.

Sirmujen hankkeet haihtukoon,
 Pimeys pois pois poistukoon,
 Häpijään häijyt alenna,
 Sä suuri taiwaan Jumala.

Murhaajat mielen malttakaat,
 Kavalat kaikki katukaat,
 Muistakaat että eteenne,
 Se päivä vielä waltenee.

Kun korkeuden kuningas,
 Luojanme suuri laupias,
 On kerran kaikki kostawa,
 Ei silloin enää armoa.

Nää wärsyt olen hyräillyt,
 Ja kansallemme lyhäillyt,
 Näyttäen kuinka kawala,
 On katoowainen maailma.

Ja kuinka monta palvelijaa,
 Ruhtinaan ruman hallussa,
 Mill' onpi kosto ijäinen,
 Kädesä isän ylhäisen.

Kiitos- ja rukous-wirsi.

(Nuotti: „Ääni kaitukoon ilo weisusja“ j. n. e.)

Ho weljet, siřaret!
 Nouskaat weisaamaan!
 Ja olkaat iloiset,
 Kiitos antamaan!
 Rauhan Ruhtinaall',
 Kunnian kuningaall'.

Hän onpi suojellut,
 Keisarin armiaan,
 Waaroista warjellut,
 Maamme Ruhtinaan.
 Kiitos Jumalan!
 Nyt sanokaamme waan.

Nyt Isä Taitwaassa,
 Tykösi tulemme,
 Lohduta murheessa!
 Se rukouksemme,
 Keisari korkea
 Salo ja lempeä.

Elätöön keijari!
Kansansa suojana.
Ruhtinas raffahin,
Maamme turvana!
Pitkiä aitoja!
Armostas Jumala.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto